

F. t. l. vedr. retsplejeloven m.v.

gældende bestemmelse i § 44, stk. 2, erstattes af de foreslåede bestemmelser i § 44 a, § 44 b og § 44 d, jf. lovforslagets nr. 14.

Bestemmelsen i *stk. 2* fastslår kompetencen til at meddele midlertidige beskikkelser til dommerstillinger, således som reglerne herom er nærmere fastlagt i § 44 a – 44 d og § 45, jf. lovforslagets nr. 14 og 15.

Ved *stk. 4* foreslås det, at alle konstituerede dommere under konstitutionen er undergivet samme beskyttelse, som etableres for fuldmægtige, mod fjernelse fra stillingen, jf. forslaget til § 54 og § 54 a under nr. 21 og 22. En fast dommer, der konstitueres i den anden dommerstilling, f.eks. en byretsdommer, der konstitueres som landsdommer, er naturligvis undergivet grundlovsbeskyttelse efter grundlovens § 64.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 4.5.2 og 4.6.2. samt 4.5.6. og 4.6.6.

Til nr. 14 (retsplejelovens § 44 a – 44 d)

Til § 44 a

Efter den gældende ordning har justitsministeren kompetencen til at meddele midlertidig beskikkelse til at beklæde en dommerstilling enten ved den ordinære dommers forfald eller ved embedsledighed, jf. § 44, stk. 2, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* indebærer, at Domstolsstyrelsen fremover skal meddele disse konstitutioner ved stillingsledighed og den faste dommers forfald.

De foreslåede regler i *stk. 2 – 5* svarer med visse sproglige ændringer til de nugældende bestemmelser i § 44, stk. 2, 2. – 5. pkt. I *stk. 4 og 5* er bl.a. bestemmelsen om, at forlængelse af étårsfristen skal ske ved kongelig resolution, udgået som utidssvarende.

Efter den gældende ordning tilbagekaldes en midlertidig beskikkelse til at beklæde et dommerembede af den myndighed, der har meddelt den, jf. retsplejelovens § 51. Dvs. bemyndigelser meddelt efter § 44, stk. 2, i forbindelse med den faste dommers forfald eller embedsledighed tilbagekaldes af Justitsministeriet. Der er ikke fastsat regler for, hvornår tilbagekaldelse skal finde sted, tilbagekaldelsen sker således principielt efter ministeriets frie skøn.

Ved den foreslåede bestemmelse i *stk. 6* foretages en ændring i forhold til den gældende retstilstand, idet det i overensstemmelse med lovforslagets generelle sigte foreslås, at konstitutioner, som meddeles af Domstolsstyrelsen efter § 44 a, ikke umiddelbart kan tilbagekaldes af denne. Som hovedregel ophører

disse midlertidige beskikkelser først, når konstitutionsgrunden bortfalder. Tilbagekaldelse kan dog ske før udløbet af embedsledigheds- eller forfaldsperioden, men kun efter indstilling fra landsretspræsidenten, jf. 2. pkt. Dette vil eksempelvis kunne være hensigtsmæssigt i tilfælde, hvor Domstolsstyrelsen ved en dommers pludselige dødsfald ser sig nødsaget til umiddelbart at beskikke en fuldmægtig ved embedet som dommer, men hvor det efterfølgende viser sig muligt at lade dommerstillingen varetage af en erfaren retsassessor, indtil nyudnævnelse i stillingen kan finde sted.

Bestemmelsen skal sammenholdes med lovforslagets § 44 a, stk. 3, hvorefter et embede (bortset fra tilfælde af sygdomsforfald) ikke kan holdes besat ved konstitution ud over et år.

Det forudsættes i øvrigt, at Domstolsstyrelsen vil opretholde den hidtidige praksis, hvorefter konstitutionsstillinger, som på forhånd skønnes at blive af længere varighed, opløses ledige til besættelse ved konstitution.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.6. og 4.6.6.

Til § 44 b

Igennem en lang årrække har finansloven i en tekstnærmærkning indeholdt hjemmel til at besætte dommerstillinger, der ikke er fast normerede, ved konstitution. Således har konstitution af dommere i landsretterne i uddannelsesøjemed eksempelvis udelukkende været hjemlet på finansloven. Reglerne herom og om landsretskonstitutioner i andet øjemed, herunder vilkårene for beskikkelsen, hører naturligt hjemme i retsplejeloven.

Der foreslås derfor en ny bestemmelse i *stk. 1*, der omfatter uddannelseskonstitutioner i landsretterne, ligesom bestemmelsen forudsættes anvendt til at fremme vekselvirkningen mellem domstolene på den ene side og navnlig retsvidenskaben og advokatgeringen på den anden side.

Bestemmelsen nødvendiggør naturligvis, at der skabes bevillingsmæssig dækning på finansloven. Af administrative årsager er det ikke muligt at angive det præcise antal dommere i retsplejeloven.

Forfatningsretlige hensyn taler for, at landsretterne normeres således, at der altid kan deltage mindst 2 faste dommere i sagernes afgørelser. I en række sager, herunder sager af mere principiel eller indgribende karakter eller af særlig politisk interesse, bør retten beklædes af 3 faste dommere.

Om normeringen af landsretterne henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.5. og 2.3.5.